

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sandler AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Regensburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht München — Wykładnia art. 236 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1), art. 889 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (Dz.U. L 253, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2007 z dnia 28 lutego 2007 r. (Dz.U. L 62, s. 6), oraz art. 16 i 32 protokołu nr 1 załącznika V do Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisanej w Kotonu 23 czerwca 2000 r. (Dz.U. L 317, s. 3) — Przywóz włókien syntetycznych z Nigerii do Unii Europejskiej — Możliwość następczego zastosowania preferencyjnej stawki celnej, która nie obowiązuje już w dniu złożenia wniosku o zwrot — Sytuacja, w której towar został przywieziony w dniu, w którym wspomniana preferencyjna stawka celna jeszcze obowiązywała, lecz jej zastosowania odmówiono ze względu na pieczęć na świadectwie przewozowym EUR.1 niezgodną ze wzorem przekazanym Komisji

Sentencja

- 1) Artykuł 889 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego w ostatniej kolejności rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2007 z dnia 28 lutego 2007 r. należy interpretować w ten sposób, iż nie sprzeciwia się wnioskowi o dokonanie zwrotu należności celnych w sytuacji, gdy złożono wniosek o zastosowanie reżimu preferencyjnego traktowania taryfowego i takie preferencyjne traktowanie taryfowe zostało przyznane przy dopuszczeniu towarów do swobodnego obrotu, a dopiero później w ramach kontroli po zwolnieniu towarów dokonanej po wygaśnięciu reżimu preferencyjnego traktowania taryfowego i przywróceniu zwykłej stawki celnej, organy państwa przywozu przystąpiły do odzyskania różnicy względem stawki celnej, którą objęte są towary pochodzące z państw trzecich.
- 2) Artykuł 16 ust. 1 lit. b) i art. 32 protokołu nr 1 załącznika V do Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisanej w Kotonu 23 czerwca 2000 r., zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 2003/159/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w ramach kontroli po zwolnieniu towarów okazało się, iż świadectwo przewozowe EUR.1 zostało opatrzone pieczęcią, która nie odpowiada wzorowi przekazanemu przez organy państwa wywozu, organy celne państwa przywozu mogą odmówić dopuszczenia tego świadectwa i zwrócić je importerowi, aby mógł on uzyskać retrospektywnie świadectwo na podstawie art. 16 ust. 1 lit. b) tego protokołu zamiast wszcząć procedurę przewidzianą w jego art. 32.

- 3) Artykuł 16 ust. 4 i 5 i art. 32 wskazanego protokołu nr 1 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby organy państwa przywozu odmówiły dopuszczenia w charakterze świadectwa przewozowego EUR.1 wydanego retrospektywnie w rozumieniu art. 16 ust. 1 tego protokołu, świadectwa przewozowego EUR.1, które będąc zgodne we wszystkich innych aspektach z wymogami przepisów tego protokołu, nie zawiera w rubryce „Uwagi” adnotacji wymienionej w art. 16 ust. 4, lecz wzmiankę, którą należy ostatecznie interpretować w ten sposób, że świadectwo przewozowe EUR.1 zostało wydane na podstawie art. 16 ust. 1 tego protokołu. W przypadku wątpliwości dotyczących autentyczności tego dokumentu lub statusu pochodzenia danych produktów organy te są zobowiązane wszcząć procedurę kontroli przewidzianą w art. 32 wskazanego protokołu.

(¹) Dz.U. C 194 z 30.6.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luksemburg) — Caisse nationale des prestations familiales przeciwko Salimowi Lachhebowi, Nadii Lachheb

(Sprawa C-177/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Świadczenie rodzinne — Ulga prorodzinna — Uregulowanie krajowe przewidujące przyznanie świadczenia w postaci ulgi prorodzinnej przyznawanej z urzędu — Niekumulacja świadczeń rodzinnych)

(2013/C 367/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caisse nationale des prestations familiales

Strona pozwana: Salim Lachheb, Nadia Lachheb

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Wykładnia art. 1 lit. u) ppkt (i), art. 3, art. 4 ust. 1 lit. h) i art. 76 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) — Wykładnia art. 18 i 45 TFUE, art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2) i art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (Dz.U. L 74, s. 1) — Pojęcie świadczenia rodzinnego — Dopuszczalność uregulowania krajowego przewidującego przyznanie na rzecz każdego dziecka

pozostającego na utrzymaniu rodzica świadczenia w postaci obniżenia podatku pracownikom wykonującym działalność zawodową na terytorium innego państwa członkowskiego — Równe traktowanie — Zawieszenie przyznawania świadczenia rodzinnego w państwie zatrudnienia do kwoty świadczenia przewidzianej przez ustawodawstwo państwa miejsca zamieszkania — Zasady niekumulacji

Sentencja

Artykuł 1 lit. u) ppkt (i) i art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienionego i uaktualnionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 647/2005 z dnia 13 kwietnia 2005 r., należy interpretować w ten sposób, że świadczenie takie jak ulga prorodzinna wprowadzona ustawą z dnia 21 grudnia 2007 r. o ulgach prorodzinnych jest świadczeniem rodzinnym w rozumieniu rzeczonoego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 200 z 7.7.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad — Bułgaria) — Stoilow i Ko EOOD przeciwko Naczałnik na Mitnica Stoliczna

(Sprawa C-180/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Odpadnięcie podstawy prawnej spornej decyzji w postępowaniu głównym — Brak znaczenia zadanych pytań — Umorzenie postępowania)

(2013/C 367/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stoilow i Ko EOOD

Strona pozwana: Naczałnik na Mitnica Stoliczna

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd Sofija-grad — Wykładnia rozporządzenia

Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 291, s. 1), rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) oraz art. 41 ust. 2 lit. a) i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Klasyfikacja taryfowa towarów — Klasyfikacja towaru (materiału służącego do produkcji żaluzji) w ramach kodu Nomenklatury Scalonej 5407 61 30 ze względu na jego charakterystykę jako „tkaniny” lub klasyfikacja w ramach kodu 6303 92 10 ze względu na jego wyłączone przeznaczenie jako „żaluzje służące do wystrój wewnątrz” — Decyzja o ściągnięciu należności względem państwa obejmujących dodatkowe należności celne i podatek VAT ze względu na wnioski ekspertyzy laboratorium celnego — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań w świetle okoliczności złożenia zgłoszenia celnego

Sentencja

Nie ma potrzeby odpowiadać na pytania zadane przez Administratiwen syd Sofija grad (Bułgaria).

(¹) Dz.U. C 194 z 30.6.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Yvon Welte przeciwko Finanzamt Velbert

(Sprawa C-181/12) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 56–58 WE — Podatki od spadków — Spadkodawca i spadkobierca mający miejsce zamieszkania w państwie trzecim — Masa spadkowa — Nieruchomość położona w państwie członkowskim — Prawo do kwoty wolnej od podatku odliczanej od podstawy opodatkowania — Odmiennie traktowanie rezydentów i nierezydentów)

(2013/C 367/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Yvon Welte

Strona pozwana: Finanzamt Velbert